

maa bygges en stor og smuk Banegaard. Men jeg vil gerne gøre det samme gældende her som over for Randers, at jeg vil haabe, at Byen Kjøbenhavn maatte komme til at yde et saa passende Bidrag til en saadan Banegaard, at Statens Beholdning ikke skulde blive angreben i alt for høj Grad. — Saa har jeg kun tilbage en enkelt Sag, som jeg vil nævne, og det er angaaende et Forhold ovre ved Mariagerfjord. Der har fra Hobro Byraads Side stadig været Ønske om at faa Indsejlingen til Fjorden belyst ved en Lystønde, tror jeg, de kalde det, og der har været rettet Henvendelse til Marineministeriet om denne Sag i Februar Maaned i Aar. Marineministeriet har imidlertid ikke kunnet gaa ind paa Udlægningen af en saadan Lystønde, dels fordi det savner Midler og dels af andre Grunde, der ere nærmere motiverede af Ministeriet. Ihvorvel ovennævnte Ønske i høj Grad er til Stede i Hobro, have de dog ikke i Sinde, i alt Fald for Øjeblikket, at indgive noget Andragende til Rigsdagen derom, men de ville gerne have den højtærede Marineministers Opmærksomhed vedblivende henvendt paa denne Sag, og det er af den Grund, jeg har tilladt mig at gøre disse Bemærkninger, som jeg haaber maa komme til den ærede Ministers Kundskab.

Dalsgaard: Paa Finansloven blev der i Fjor truffet en efter min Opfattelse mindre heldig Afgørelse af en Sag, som da var til Forhandling. Det var Spørgsmaal om Skibsstartsafgifterne ved Besejlingen af Hals. Jeg skal ikke komme dybt ind paa den Sag ved denne Lejlighed, men skal kun minde om, at indtil i Fjor blev der svaret to Afgifter ved Besejlingen af Hals. Den ene Afgift udrededes af alle de Skibe, som gik ud eller ind ved Hals. Den anden Afgift udrededes kun af de Skibe, der havde et vist Dybgaende. Begge Afgifter gik i Aalborg Havnekasse. Den almindelige Afgift, den, som udredes af alle Skibe, som gik ud eller ind ved Hals, faldt naturligvis al Sejladsen paa Limfjorden til Last i samme Forhold; den forhøjede særlige Afgift derimod, der kun udrededes af Skibe med et vist Dybgaende, faldt kun Sejladsen paa Aalborg—Nørresundby til Last, idet Skibe, som havde et saadant Dybgaende, at Afgiften skulde erlægges, ikke kunde gaa højere op i Fjorden. Den Ordning, som saa i Fjor blev truffen angaaende denne Sag, var denne, at den særlige Afgift, som hidtil havde været udredet af dybtgaende Skibe, skulde bortfalde

mod, at Aalborg herefter skulde oppebære 25,000 Kr. aarlig af Statskassen. Da, som allerede bemærket, Forholdet var dette, at den forhøjede særlige Afgift kun blev udredet af Skibe, som sejlede paa Aalborg og Nørresundby, vilde denne Ordning med andre Ord sige, at Aalborg herefter skulde have 25,000 Kr. aarlig for at undlade at opkræve en Afgift af sig selv — man kan nemlig i denne Forbindelse godt se bort fra den Smule af Afgiften, som Nørresundby udredede. Det forekommer mig nu nok, at denne Afgørelse var i den Grad favorabel for Aalborg By, saa man godt samtidig kunde være gaaet til ogsaa at ophæve den almindelige Afgift. Men det gjorde man nu desværre ikke. Da imidlertid den i Fjor værende Trafikminister udtalte, at der jo kunde være Tale om at tage denne Sag op til fornyet Overvejelse, naar Uddybningen af Limfjorden var tilendebragt, og da vi nu formentlig snart nærme os dette Tidspunkt, har jeg fundet Anledning til ved denne Lejlighed at henvende den nuværende højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa denne Sag, og jeg vil gerne bede ham skænke den en velvillig Overvejelse. Jeg vil saa haabe, at det maa føre til, at Sagen vil blive ordnet paa den Maade, at ogsaa den almindelige Afgift falder bort. Det er ikke tidssvarende vedblivende at have saadanne Forhold, hvor den ene By kan beskatte de andre; og jeg tror ikke, Billighed taler for, at det skal fortsættes. Jeg skal udtrykkelig tilføje, at jeg paa ingen Maade vil være med til at gøre Aalborg Uret, men, som jeg for Resten tror ved disse Bemærkninger at have paavist, den Afgørelse, som blev truffen i Fjor, var nu for meget igen til den anden Side.

Jeg vilde ogsaa gerne gøre en Henstilling til den højtærede Trafikminister angaaende et Jernbanespørgsmaal, og det er den, om han ikke vil tage under Overvejelse, om det ikke kunde være rigtigt at faa nogle flere Kupeer for Ikke-Rygere paa tredie Klasse. Tobaksrøg kan jo lige saa godt genere tredie Klasses Passagerer som første og anden Klasses, og Forholdet er jo dette, saa vidt jeg har kunnet lægge Mærke dertil, at selv i lange Tog er der for Ikke-Rygere i Reglen kun en lille 3die Klasses Kupee, som kun kan rumme højst ti Passagerer, og det er efter min Opfattelse for lidt. Det er jo ikke blot de sunde Passagerer, som rejse paa tredie Klasse, der tidt kunne være generede af Røgen, men det gælder i endnu højere Grad om syge og svagelige Personer, der tidt, fordi